

Kommuneafstemninger i specielle Tilfælde, f. Eks. ved Udstedelse af Beværterbevillinger eller i andre Tilfælde. At sætte en saadan Bestemmelse ind i denne Lov forekommer mig uheldigt. Jeg tror ikke, det vil gavne Ædruelighedssagen, som man har tænkt sig, og jeg mener, at det vil bringe Forvirring i det kommunale Selvstyre. Jeg vil derfor stemme mod Kommuneafstemninger. Vi kan være enige i, at det kommunale Selvstyre bør have Hovedafgørelsen i disse Sager, men det bør være paa det nuværende Grundlag, og skal der indføres nye Bestemmelser, bør det i hvert Fald vente, til vi kommer til at overveje de kommunale Raads Stilling, Sammensætning og Virkemaade i det hele taget.

Vesterager: Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg mig nogenlunde udførligt om min Stilling til Lovforslaget og kan derfor nu fatte mig ret kort. Jeg har dog Lyst til at sige et Par Ord om de foreliggende Ændringsforslag. Flertallets Ændringsforslag danner efter min Mening i nogen Maade en Tilslutning til den Udvikling, vi er inde i, og Lovforslaget er i det hele taget en Fortsættelse af Arbejdet for at skabe en god Ordning af Beværterforholdene, en Ordning, der kan være til Støtte for Ædruelighedsarbejdet i vort Samfund. Der er fra visse Sider talt om, at man kunde skille Ædruelighedsspørgsmaalet fuldstændig ud fra Beværterordningen. Jeg tror ikke, det lader sig gøre. Det er ganske umuligt, at det ikke skulde interessere Ædruelighedsvennerne, hvordan Beværter-spørgsmaalet bliver ordnet; og de vil ogsaa paa en Maade komme til i deres Virksomhed og hele Arbejde at tage Stilling til de forskellige Spørgsmaal angaaende Spiritustrafikken. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa.

Det af et Flertal stillede Ændringsforslag til § 14 hviler paa den Betragtning, jeg altid har hævdet og vedblivende hævder i mit Arbejde for Ædruelighedssagen, nemlig at det ikke er mod Personer, der skal kæmpes, men mod Systemer. Det er min Op-gave at skabe saa gode Forhold som muligt, men mit Standpunkt er aldeles ikke dikteret af Hensyn til bestemte Samfundsklasser eller bestemte Mennesker. Da der er mange, der føler sig brøstholdne ved denne Bestemmelse, gik jeg med til, sammen med et Flertal indenfor Udvalget, at stille dette Ændringsforslag, hvorefter ogsaa de, der driver Handel med stærke Drikke, kan være Medlemmer af et Bevillingsnævn.

Med Hensyn til et andet Ændringsforslag, hvorom der har været talt meget indenfor Udvalget, og hvorom der har samlet sig et stort Flertal, nemlig Ændringsforslaget angaaende Marketenderier, maa jeg sige, at det har ikke været min Tanke at det skulde være en Klasselovgivning. Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem fra Stege (Jessen) kan tale om, at dette Ændringsforslag skyldtes Lysten til at give Klasselove. I al den Tid, jeg har været Afholdsmænd og arbejdet for Afholdssagen, har jeg faaet kraftig Støtte af Folk indenfor Arbejderbevægelsen. De har haft en klar Forstaaelse af, at det sandelig ikke var Spiritustrafikken, der bidrog til deres Frigørelse og deres Stands Højnelse. Det kan selvfølgelig være meget behageligt at kunne køre frem med en stor Hær til Forsvar for en bestemt Beværterordning, der dog maaske til syvende og sidst særlig interesserer Bourgeoisiklassen i Byerne, men det ærede Medlem maa huske paa, at den Tid kan komme, da Arbejderne bliver klare over, at de maaske kan bruges til meget, men til at spændes for Bourgeoisiets Spiritusvogn egner de sig absolut ikke. Selv om man staar lidt oppe paa Rangstigen og hører til Intelligensrepræsentanterne indenfor sit Parti, er det alligevel uklogt at fremsætte den Slags Betragtninger, at man ved at vedtage en saadan Paragraf kan risikere, at Arbejderne rejser sig til vældige Demonstrationer derimod. Jeg nærer aldeles ikke denne Frygt. I de mange Aar, jeg har haft med Afholdsarbejdet at gøre, har jeg altid haft en Følelse af, at der var meget mere Forstaaelse af Afholdssagens Betydning i social Henseende i Arbejderklassen end i Overklassen.

Naar man spørger, hvad der egentlig er Flertallet og Mindretallet imellem i denne Sag, kan man vel nok sige, at det er Kommuneafstemningen, da de mest gennemgribende af Flertallets Ændringsforslag særlig drejer sig om denne. Det kan dog maaske se ud, som om der egentlig ikke er synderlig Forskel paa Standpunkterne, idet man synes at være enig om, at det skal være det kommunale Selvstyre, der bestemmer, hvorledes Beværterforholdene skal ordnes. Der bliver altsaa i Virkeligheden kun den Forskel, at man fra Flertallets Side ønsker at lægge Afgørelsen direkte ud til Vælgerne, medens Mindretallet ønsker at standse ved Kommunalbestyrelsen. Jeg synes ikke, at Forskellen er saa overvældende stor, men for mig har det alligevel en vis Betydning, at Repræsentanterne for Hjemmene, Mænd